Р Е Ш Е Н И Е
№ 3109

гр. София, 11.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, **II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 11.05.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова
ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Деница Митрова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Димитър Младенов, като разгледа дело номер **1749** по описа за **2012** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е с касационна жалба, вх. № 4041 от 17.02.2012 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 4515 от 31.01.2012 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от Комисията за финансов надзор (КФН), със седалище [населено място], [улица], чрез процесуалния си представител юрск. М. С. - Ц. срещу Решение от 14.11.2011 г. по НАХД №[ЕИК] г. по описа на СРС, НК, 23 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № Р - 10 - 323 от 23.03.2011г., издадено от заместник председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор", с което на ЗК [фирма] е наложено административно наказание на основание чл.319, ал.1, т.2 от КЗ по отношение на 10 бр. застрахователни полици с № 223100391415 от 28.04.2010 г.; № 223100414622 от 27.04.2010 г.; № 223100432895 от 27.04.2010 г.; № 223100432897 от 27.04.2010 г.; № 223100432898 от 29.04.2010 г.; № 223100432899 от 28.04.2010 г.; № 223100441825 от 23.04.2010 г.; № 223100525585 от 15.05.2010 г.; № 223100531459 от 29.04.2010 г. и № 223100531463 от 30.04.2010 г. - имуществена санкция в размер на по 1000 лева за всяка от посочените полици за нарушение на чл.317а, ал.1 и ал.2 от КЗ.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от КФН, с която се иска решението на СРС да бъде отменено и вместо него да се

постанови ново, с което се потвърди НП. В съдебното заседание редовно призован касаторът не се явява, представлява се от юрск. Т., която поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена.

Ответникът редовно призован не се явява, представлява се от юрк. В., която оспорва касационната жалба, предлага да се остави в сила решението на СРС и депозира писмено становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за основателност на касационната жалба и предлага да се отмени съдебния акт и се потвърди наказателното постановление.

Административен съд София – град, 2 – ри касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационния основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: На 02.07.2010 г. КФН е уведомена от ЗК [фирма] чрез изпратена по електронен път справка с вх. № 10-10-2824 от 02.07.2010 г. по описа на касатора, за сключени 10 броя застрахователни договора за задължителната застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите за времето от 23.04.2010 г. – 15.05.2011 г., на основание чл. 294 ал.4 и ал.1 КЗ срокът за това е изтекъл. Съгласно посочената разпоредба - всеки застраховател, който предлага задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и/или задължителна застраховка "Злополука" на пътниците в Р. Б. посредством установяване или при условията на свободата на предоставяне на услуги, представя на КФН и на Информационния център към Гаранционния фонд ежеседмично до втория работен ден на следващата седмица справка за сключените и за прекратените застрахователни договори към края на предходната седмица.

При така установеното предходната инстанция е приела, че отразяването на обстоятелствата по нарушението и дадената от компетентните органи правна квалификация в акта и наказателното постановление не е съобразена с изискванията на чл. 42, т.3, т. 4 и т.5 от ЗАНН и чл. 57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН. Въззивната инстанция е посочила, че в акта и в НП не са посочени датата на извършване на нарушението, обстоятелствата, от които следва качеството задължено лице за твърдяното като неизпълненото правно задължение, и съответната им правна квалификация. Тези обстоятелства според районния съд водят до невъзможност санкционираното лице да разбере за какво нарушение е ангажирана отговорността му и съществено накърняват правото на защита.

В подробни мотиви, предходната инстанция е изложила съображения относно приложението на разпоредбата на чл. 317а, ал.3 от КЗ, която е препращаща и съдържала конкретно правило за поведение, както и санкционната норма на чл. 319, ал.1 от КЗ. Излагат се съображения, че правилото за поведение, регламентирано в чл. 294, ал.1 и ал. 4 от КЗ се отнася единствено за застрахователите по смисъла на чл. 8, ал.1, т.2 от КЗ – от друга държава членка при условията на правото на установяване или на свободата , че жалбоподателят е нарушил задължението на застрахователя по посочената разпоредба на чл. 294 ал.4 КЗ, с което е осъществил административно нарушение по чл. 317а ал.3 КЗ, според която разпоредба - на имуществена санкция в размер от 1 000 лв. до 20 000 лв. се налага на застраховател, който е представил информацията за сключен застрахователен договор по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите по реда на чл. 294, ал. 1 и 4 - със закъснение. Като допълнителен аргумент е посочено, че по силата на законовата

делегация на чл. 255 от КЗ ред за отчитане на задължителните застраховки „ГО", регламентиран в чл. 27 (отм.) и чл. 28 от Наредба № 24/2006 г. за задължителното застраховане по чл. 249, т.1 и 2 от КЗ и за методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства.
Не на последно място е посочено, че санкционната разпоредба на чл. 317а КР не предвижда нито задължение за представяне на информация, нито органът, на който следва да се подаде, нито в какъв срок поради което е прието, че препращането към чл. 294 от КЗ не се отнася единствено за реда, а и за задължените лица, като въззивният съд е приел за недопустимо да се разширява кръга на задълженията на застрахователите, лицензирани в страната.
Касационната жалба, подадена от КФН е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба се явява неоснователна.
За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при точното спазване на законовите изисквания.
Видно от АУАН, същият съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН изчерпателно и прецизно е посочена законовата разпоредба, която е нарушена. АУАН № Р – 06 – 816 от 30.09.2010 г. е съставен в присъствието на свидетел, връчен е на касатора с отбелязване, че в законоустановения срок ще представи възражения.
Видно от събраните по делото писмени и гласни доказателства пред въззивната и касационната инстанция не са представени такива, които да разколебаят описаната фактическа обстановка.
Въз основа на доказателствения материал по делото се установява, че издаденото на базата на цитирания АУАН наказателно постановление отговаря на изискванията на чл. 52-58 ЗАНН. Процесното НП е постановено от компетентен орган и отговаря на императивните изисквания на чл. 57, ал.1 ЗАНН - в него се съдържат всички изискуеми от закона реквизити. Налице е идентичност между описанието на нарушението в АУАН и в НП, както и в правните разпоредби, които са посочени за нарушени.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивният съд, съгласно чл. 220 от АПК, втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Административен съд София – град, 2 – ри касационен състав, намира касационните оплаквания, възведени в жалбата на касатора КФН, по повод на която е образувано настоящето производство, за неоснователни.

Обжалваното в настоящето производство решение на СРС е законосъобразно. Районният съд правилно е възприел и изтълкувал гласните доказателства в светлината

на останалите събрани по делото писмени доказателства. Изводите на предходната инстанция се споделят изцяло от настоящия съдебен състав на Административен съд София – град и по вече изложените съображения.

При субсидиарното действие на НПК, Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, на базата, на които е постановил законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение 1 от АПК, Административен съд София – град, 2 – ри касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА постановеното по НАХД № 10954 от 2011 г., решение от 14.11.2011 г. на Софийски районен съд, НК, 23 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: 1. 2.